Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2025/11

14.1.2025

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2025/11

av den 19 december 2024

om ändring av förordning (EU) 2018/1806 vad gäller Vanuatu

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([1]), och

av följande skäl:

(1) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 ([2]) fastställs en förteckning över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser (*viseringskravet*) och en förteckning över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från viseringskravet vid vistelser på högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod (*undantaget från viseringskravet*).

(2) Republiken Vanuatu förtecknas i del 1 i bilaga II till förordning (EU) 2018/1806 bland de tredjeländer vars medborgare är undantagna från viseringskravet. Undantaget från viseringskravet är tillämpligt på medborgare i Vanuatu sedan den 28 maj 2015, då avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Vanuatu om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (*avtalet*) ([3]) undertecknades och började tillämpas provisoriskt i enlighet med artikel 8.1 i avtalet. Avtalet trädde i kraft den 1 april 2017.

(3) Sedan den 25 maj 2015 har Vanuatu tillämpat system för medborgarskap för investerare, varigenom tredjelandsmedborgare, vilka annars skulle omfattas av viseringskravet, ges möjlighet att förvärva medborgarskap i Vanuatu i utbyte mot investeringar och därmed få viseringsfritt tillträde till unionen.

(4) Eftersom Vanuatus beviljande av medborgarskap inom ramen för dess system för medborgarskap för investerare ansågs utgöra ett kringgående av unionens förfarande för visering för kortare vistelse och av den bedömning av säkerhets- och migrationsrisker som det förfarandet medför, samt en ökad risk för medlemsstaternas inre säkerhet och allmänna ordning, antog rådet den 3 mars 2022 beslut (EU) 2022/366 ([4]), varigenom tillämpningen av delar av avtalet avbröts enligt artikel 8.4 i avtalet. Den avbrutna tillämpningen av avtalet gällde endast vanliga pass som utfärdats från och med den 25 maj 2015, då antalet godkända sökande inom Vanuatus system för medborgarskap för investerare började öka avsevärt.

([1]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 27 november 2024 (ännu inte publicerad i *Europeiska unionens officiella tidning*) och rådets beslut av den 12 december 2024.

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 av den 14 november 2018 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EUT L 303, 28.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj).

([3]) EUT L 173, 3.7.2015, s. 48, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2015/1035/oj.

([4]) Rådets beslut (EU) 2022/366 av den 3 mars 2022 om avbrytande av tillämpningen av delar av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Vanuatu om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (EUT L 69, 4.3.2022, s. 105, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/366/oj).

(5) Den 27 april 2022 antog kommissionen genomförandeförordning (EU) 2022/693 ([5]), varigenom undantaget från viseringskravet för medborgare i Vanuatu tillfälligt upphävdes från och med den 4 maj 2022 till och med den 3 februari 2023, enligt artikel 8.6 första stycket a i förordning (EU) 2018/1806.

(6) Tiden efter den 4 maj 2022, den dag då det tillfälliga upphävandet av viseringsundantaget trädde i kraft, upprättade kommissionen, enligt artikel 8.6 första stycket a tredje stycket i förordning (EU) 2018/1806, en förstärkt dialog med Vanuatu i syfte att åtgärda de omständigheter som lett till det tillfälliga upphävandet av viseringsundantaget. Vanuatu deltog emellertid inte på ett meningsfullt sätt i denna dialog.

(7) Eftersom de omständigheter som lett till det tillfälliga upphävandet av viseringsundantaget kvarstod och eftersom Vanuatu inte engagerade sig för att åtgärda dem upphävde rådet beslut (EU) 2022/366 och upphävde tillämpningen av avtalet från och med den 4 februari 2023, genom beslut (EU) 2022/2198 ([6]).

(8) Den 1 december 2022 antog kommissionen, enligt artikel 8.6 första stycket b i förordning (EU) 2018/1806, delegerad förordning (EU) 2023/222 ([7]), varigenom undantaget från viseringskravet för alla medborgare i Vanuatu tillfälligt upphävdes från och med den 4 februari 2023 till och med den 3 augusti 2024.

(9) Tiden efter den 4 februari 2023, den dag då delegerad förordning (EU) 2023/222 trädde i kraft, fortsatte kommissionen den förstärkta dialogen med Vanuatu. Fyra möten hölls mellan februari 2023 och april 2024, och skriftliga upplysningar utbyttes vid ett flertal tillfällen.

(10) De flesta av de farhågor rörande Vanuatus system för medborgarskap för investerare som kommissionen redogjort för i genomförandeförordning (EU) 2022/693 kvarstår. Vanuatu antog visserligen ett antal lagändringar 2023 i syfte att ta itu med dessa farhågor, men har inte lagt fram tillfredsställande bevis för att dessa ändringar verkligen genomförs eller att de är tillräckliga för att minska de säkerhetsrisker som är förknippade med landets system för medborgarskap för investerare.

(11) Vanuatus system för medborgarskap för investerare innehåller fortfarande inga krav på att de sökande faktiskt ska vara bosatta eller fysiskt närvarande i Vanuatu. Ansökningsförfarandet sköts fortfarande av specialiserade organ utanför Vanuatu, vilket betyder att de sökande inte behöver ha någon direkt kontakt med Vanuatus myndigheter. Inga intervjuer hålls med de sökande under ansökningsprocessen. Avsaknaden av krav på fysisk intervju minskar möjligheterna för Vanuatus myndigheter att göra en korrekt bedömning av de sökande och att kontrollera de uppgifter som lämnats i ansökan, t.ex. i fråga om sanningshalt och trovärdighet.

(12) Ansökningarna behandlas fortfarande inom mycket korta tidsfrister. Exempelvis tar förfarandet för kontroll och noggrann granskning högst 14 dagar, vilket kan förlängas till 30 dagar. Andelen avslag är fortfarande extremt låg, vilket bekräftar kommissionens bedömning att kontrollförfarandet är otillförlitligt. Enligt uppgifter från Vanuatu tog landet under 2022 och 2023 emot 1 988 ansökningar om medborgarskap i utbyte mot investeringar, varav endast 27 avslogs.

(13) I mars 2023 ändrade Vanuatu sin medborgarskapslag genom att byta ut de institutioner som ansvarar för att ansökningarna kontrolleras och granskas noggrant samt förfarandena för detta. Bland annat har den tidigare interna kontrollkommitté som utsetts av premiärministern ersatts av tre institutioner: Vanuatus polis, finansunderrättelseenheten och invandringstjänsten i Vanuatu. Dessa institutioner kontrollerar och granskar noggrant ansökningarna, inbegripet genom att söka i Interpols databaser, och rapporterar till generalsekreteraren för medborgarskapskommissionen. Samtidigt som detta nya förfarande tycks minska risken för att personer som förekommer i Interpols databaser beviljas medborgarskap, saknas andra faktorer som krävs för att korrekt kunna bedöma huruvida sökanden utgör en säkerhetsrisk eller ej. Myndigheterna i Vanuatu saknar i synnerhet adekvata medel för att kontrollera sanningsenligheten i de handlingar som utfärdats av sökandens ursprungsland eller bosättningsland, såsom identitetshandlingar och utdrag ur belastningsregister, eftersom dessa myndigheter inte utbyter uppgifter med sökandens ursprungsland eller bosättningsland.

([5]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/693 av den 27 april 2022 om tillfälligt upphävande av undantaget från viseringskravet för medborgare i Vanuatu (EUT L 129, 3.5.2022, s. 18, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/693/oj).

([6]) Rådets beslut (EU) 2022/2198 av den 8 november 2022 om upphävande i sin helhet av tillämpningen av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Vanuatu om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (EUT L 292, 11.11.2022, s. 47, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/2198/oj).

([7]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/222 av den 1 december 2022 om tillfälligt upphävande av undantaget från viseringskravet för alla medborgare i Vanuatu (EUT L 32, 3.2.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/222/oj).

(14) Ursprungsländerna för godkända sökande under 2022 och 2023 omfattar främst länder vars medborgare omfattas av viseringskravet. Under 2023 kom de flesta ansökningarna från kinesiska (519) och ryska (237) medborgare. I motsats till andra tredjeländer som tillämpar system för medborgarskap för investerare har Vanuatu fortsatt att godta och behandla ansökningar från ryska medborgare sedan Ryssland inledde sitt anfallskrig mot Ukraina.

(15) Före 2021 kunde personer som förvärvat medborgarskap i Vanuatu genom ett system för medborgarskap för investerare därefter också ansöka om namnbyte i Vanuatu. Under den förstärkta dialogen underrättade Vanuatu kommissionen om att relevant lagstiftning hade ändrats år 2021, så att personer med dubbelt medborgarskap inte kunde registrera ett namnbyte i Vanuatu. Vanuatu underrättade emellertid också kommissionen om att landet inte har några register över namnbyten som registrerats före 2019. Vanuatu kunde därför inte lämna några uppgifter om antalet personer som erhållit medborgarskap i utbyte mot investeringar och därefter bytt namn, eller om eventuella uppföljningskontroller av dessa personer.

(16) Vanuatu underrättade kommissionen om att landets rättspraxis medger återkallelse av medborgarskapet om detta har erhållits genom bedrägeri eller lagstridigt, men har inte lämnat några uppgifter om fall där medborgarskap som förvärvats genom systemen för medborgarskap för investerare faktiskt har återkallats. Vanuatu har inte heller infört någon strukturell mekanism för efterhandskontroller i syfte att åtgärda de potentiella säkerhetsbristerna avseende de över 10 000 pass som utfärdades innan medborgarskapslagen ändrades och det påstått mer ingående kontrollförfarandet infördes. I februari 2023 inrättade Vanuatu en undersökningskommission med uppgift att undersöka alla missförhållanden som påstods ha inträffat vid genomförandet av systemen för medborgarskap för investerare sedan de inrättades. I april 2024 underrättade Vanuatu EU-kommissionen om att undersökningskommissionens arbete fortfarande pågick och att det inte var möjligt att ange något specifikt datum då dess undersökningsresultat skulle meddelas.

(17) Enligt artikel 8.7 i förordning (EU) 2018/1806 förelade kommissionen, före det att delegerad förordning (EU) 2023/222 upphörde att gälla, en rapport för Europaparlamentet och rådet om upphävande av undantaget från viseringskravet för medborgare i Vanuatu, där den ingående beskrev den förstärkta dialogen med Vanuatu och drog slutsatsen att Vanuatu inte hade åtgärdat de omständigheter som lett till det tillfälliga upphävandet av undantaget från viseringskravet.

(18) Förordning (EU) 2018/1806 bör därför ändras genom att hänvisningen till Vanuatu överförs från del 1 i bilaga II till del 1 i bilaga I, så att viseringskravet för medborgare i Vanuatu återinförs.

(19) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([8]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i rådets beslut 1999/437/EG ([9]).

(20) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([10]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B och C i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ([11]).

([8]) EGT L 176, 10.7.1999, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.

([9]) Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).

([10]) EUT L 53, 27.2.2008, s. 52, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2008/178(1)/oj.

([11]) Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).

(21) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([12]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B och C i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ([13]).

(22) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar, i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG ([14]). Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.

(23) När det gäller Cypern utgör denna förordning en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) 2018/1806 ska ändras på följande sätt:

(1) I del 1 i bilaga 1 ska följande post införas efter posten ”Uzbekistan”:

”Vanuatu”.

(2) I del 1 i bilaga II ska följande post utgå:

”Vanuatu (*)

(*) Undantaget från viseringskravet för alla medborgare i Vanuatu upphävs med verkan från och med den 4 februari 2023 till och med den 3 februari 2025.”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 19 december 2024.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
R. METSOLA	BÓKA J.
Ordförande	*Ordförande*

([12]) EUT L 160, 18.6.2011, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/prot/2011/350/oj.

([13]) Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

([14]) Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).